

FOCUS

Amadeu Altafaj

PORTAVEU D'ECONOMIA DE LA COMISSIÓ EUROPEA

“Alemanya ha sabut anticipar-se a les reformes amb consens”ANNA PINTER
ENVIADA ESPECIAL. BRUSSEL·LES

Les previsions econòmiques que acaba de fer públiques la Comissió fan més gran la diferència entre països per la velocitat de sortida de la crisi.

Efectivament, es confirmen les diferents categories. Hi ha estats que estan en una recuperació consolidada com Alemanya, Suècia, Finlàndia i alguns dels nous membres com Polònia o Eslovàquia, i un segon grup que, tot i que comencen a recuperar-se, ho fan a unes taxes molt modestes o negatives com Espanya i Grècia, dels quals esperem un creixement del -0,4% i -4%, respectivament.

A que atribueix les bones xifres d'Alemanya?

Al fet que van anticipar les reformes importants amb el consens de la classe política i dels interlocutors socials. Són reformes difícils de pair però que estan donant els seus fruits.

En quina mesura la forta recuperació d'Alemanya està en relació amb la compressió amb què la Comissió va actuar quan incomplia el pacte d'Estabilitat el 2003?

No crec que se n'hagi beneficiat, si s'haguessin aplicat les regles correctament potser haguessin pogut estar en una millor posició per fer front a la crisi. La filosofia del pacte ha funcionat bé. Països com Espanya van assolir un elevat nivell de superàvit que ha permès apaivagar l'impacte social de la crisi; el que passa és

“

No es pot descartar una recaiguda dels EUA, que tindria un efecte en la UE

Espanya té problemes estructurals en el mercat de treball molt grans

Ara com ara no hi ha res més antisocial que uns comptes públics desequilibrats

Hem creat un ens de supervisió bancària per anticipar-nos a noves crisis

que ha estat tan forta que no ha pogut suportar-ho gaire temps.

Europa és la principal destinació de les exportacions catalanes. Fins a quin punt la recuperació d'Alemanya i França és sòlida?

En els dos casos la recuperació és un fet que es consolida a poc a poc. Una bona notícia és que el creixement d'Alemanya està basat en les exportacions a països tercers però també en la recuperació del consum intern. A França, tot i que amb xifres estan per sota d'Alemanya, les exportacions a tercers han contribuït a la seva millora.

Quins són els principals factors de risc que podrien fer recaure Europa?

Hi ha aspectes externs com l'economia dels EUA, país que ha revisat a la baixa les seves previsions econòmiques amb vista al segon trimestre. No es pot descartar completament una recaiguda, que tindria un efecte immediat en el nostre creixement. D'altra banda, hi ha la inestabilitat en els mercats financers, de la mateixa manera que ho és el que pugui passar en els comptes públics de països com ara Irlanda, Portugal, Espanya i, evidentment, Grècia.

A més, hem de tenir en compte que tot i que les xifres del segon trimestre han estat millors del que es preveia a la primavera, en la segona meitat de l'any aquest creixement serà modest. No volem, doncs, mostrar un optimisme exagerat perquè alguns països no tinguin la temptació d'aparcar la consolidació dels comptes públics. En-

Amadeu Altafaj al seu despatx a Brussel·les. L'ECONÒMIC

cara són xifres de creixement modestes. No es pot considerar creixement econòmic si no estem per sobre del 3%.

L'aposta d'Europa per sortir de la crisi ha estat més dirigida cap a la contenció, al contrari que els EUA que segueix mesures més expansionistes. La nostra, és una bona via?

No som dogmàtics, però el que diem és que alguns països (Espanya, Grècia i Irlanda) ja no tenen més marge pressupostari i han de començar a consolidar els comptes públics. Espanya, per exemple, té l'objectiu del 3% de déficit per al 2013. No tenim una recepta única, però no es pot ajornar. Si els EUA decideixen no controlar els seus pressupostos arribarà el moment que haurà d'explicar als seus ciutadans perquè no pot afrontar determinats serveis ja que ha de fer front a cost del deute. El que no fem avui ho hauríem de fer en el futur. No hi ha res més antisocial que uns comptes públics desequilibrats i passar la factura als ciutadans.

Amb les noves mesures reguladores de la banca que ha dictat Europa, no hi pot haver un major risc

de tancament al crèdit?

Sí que hi ha un cert risc que en un moment de recuperació es generin colls d'ampolla. Si es recuperen les exportacions i a poc a poc sortim del forat és important que hi hagi un accés al crèdit més favorable per a les pimes. Entenem les seves inquietuds i crec que és important les decisions del BCE d'aportar aquesta liquiditat. Els tests d'estrès que s'han fet durant el juliol a les entitats financeres i la transparència que han mostrat països com Espanya han tret la pressió dels especuladors. Hi hauria d'haver una certa obertura.

Quin paper poden assumir les institucions europees en aquest incentiu a l'obertura al crèdit.

Nosaltres podem, com a molt, estimular-ho. Hem incidit molt en termes de supervisió bancària perquè hi ha un consens en el fet que s'ha de fer alguna cosa. Per això hem creat un ens de supervisió, que coordinarà les supervisions nacionals de les entitats financeres. Això és molt important perquè el sistema bancari europeu té cada cop més ramificacions a diferents països i qualsevol problema important té un

efecte de cascada. Té molt sentit la coordinació europea que permeti l'anticipació a noves crisis financeres.

Espanya acaba d'aprovar una reforma laboral que no agrada als agents socials perquè no incideix en els problemes estructurals del mercat laboral. Què n'opineu des de la Comissió Europea?

Estem estudiant els detalls de la reforma i ja ens pronunciarem sobre el cas, entenem que era una iniciativa que anava en la bona direcció i que és important l'esforç que es fa per respondre a les necessitats del món empresarial, l'economia real i l'entorn europeu. Espanya té especificitats i problemes importants com és una taxa d'atur estabilitzada i un 41% d'atur juvenil. Hi ha un problema estructural molt gran, a més, en la dualitat dels contractes, amb un segment d'empleats en condicions molt precàries i un segon segment molt poc flexible. S'han de posar solucions per introduir més flexibilitat, treballar més en la formació contínua. Aquests temes no s'han d'aparcar, perquè que hi hagi represa econòmica no es tradueix en creació d'ocupació.